

HÖGSTA DOMSTOLENS DOM

meddelad i Stockholm den 22 oktober 2020

Mål nr

Ö 435-20

PARTER

Klagande

Net4Mobility HB, 969739-0293

Västra Varvsgatan 19

211 19 Malmö

Ombud: Advokaterna FS och EW

Motparter

1. Myndighetsnämnden i Båstads kommun

Vångavägen 2

269 80 Båstad

För övriga motparter, se partsbilaga

SAKEN

Bygglov för teleorn med teknikbod

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Svea hovrätts, Mark- och miljööverdomstolen, dom 2019-12-19 i mål
P 10659-18

DOMSLUT

Högsta domstolen avslår överklagandet.

YRKANDEN I HÖGSTA DOMSTOLEN

Net4Mobility Handelsbolag har yrkat att Högsta domstolen ska ge bygglov i
enlighet med bolagets ansökan.

Myndighetsnämnden i Båstads kommun har motsatt sig att Mark- och
miljööverdomstolens dom ändras.

De enskilda motparter som har yttrat sig har redovisat samma inställning som
myndighetsnämnden.

DOMSKÄL**Frågan i målet**

1. Målet gäller förutsättningarna för att, med tillämpning av 9 kap. 31 b
eller 31 c § plan- och bygglagen (2010:900), bevilja bygglov för uppförandet
av bl.a. ett telekommunikationstorn på mark som enligt detaljplan inte ska
bebyggas.

Bakgrund

2. Net4Mobility ansökte om bygglov för att få uppföra ett 36 meter högt fackverkstorn för telekommunikation jämte en teknikbod på fastigheten H 45:1 i Båstads kommun.
3. Bebyggelsen och markanvändningen inom det område där fastigheten är belägen är reglerad i en detaljplan som antogs år 2007. Planens genomförandetid har gått ut. I planbeskrivningen anges att planen har till syfte att förbättra förutsättningarna för åretruntbostäder och att skapa större byggrätter för att på så sätt kunna möta de höjda kraven på fritidsbebyggelse.
4. Den mark där tornet och teknikboden enligt ansökan ska byggas utgör enligt planen naturmark och består i huvudsak av skog med uppvuxna träd och sly. Enligt planbeskrivningen ska marken inte förändras utan vidareutvecklas på samma sätt som tidigare.
5. I och omkring det planlagda området finns bostadsområden med ett stort antal fastigheter som är bebyggda med åretruntbostäder eller fritidshus. Flera av fastigheterna är belägna i nära anslutning till den naturmark som ansökan avser. Marken fungerar som rekreationsområde för dem som bor på fastigheterna.
6. Myndighetsnämnden i Båstads kommun lämnade ansökan utan bifall. Enligt nämnden stred den sökta åtgärden mot gällande detaljplan och bedömdes ge upphov till betydande olägenhet för nyttjandet av grönområdet och för närboende. Länsstyrelsen i Skåne län avslog bolagets överklagande. Även Länsstyrelsen ansåg att åtgärden inte var förenlig med detaljplanen. Enligt Länsstyrelsen var det inte möjligt att ge bygglov med stöd av undantagsbestämmelserna i 9 kap. 31 b och 31 c §§ plan- och bygglagen. Mark- och miljödomstolen delade länsstyrelsens bedömning och lämnade överklagandet utan bifall.

7. Också Mark- och miljööverdomstolen har funnit att åtgärden inte är förenlig med detaljplanen. Domstolen har därför prövat om det finns förutsättningar att ge bygglov enligt 9 kap. 31 b eller 31 c § plan- och bygglagen men har funnit att så inte är fallet. Enligt domstolen utgör uppförandet av tornet och teknikboden inte en liten avvikelse från detaljplanen. Domstolen har också uttalat att det inte kan anses framgå att anläggningen behöver uppföras på den sökta platsen för att det allmänna intresset av fungerande mobil telekommunikation ska kunna tillgodoses. Bolagets överklagande har mot denna bakgrund avslagits.

Allmänna bestämmelser om planläggning och bygglov

8. Bestämmelser om planläggning av mark och vatten finns i plan- och bygglagen. Planläggningen utgör en kommunal angelägenhet (se 1 kap. 2 §). I detta ligger att en kommun har ett s.k. planmonopol och – med vissa här inte aktuella undantag – inte kan påtvingas en ny eller ändrad planläggning.

9. Vid planläggningen är kommunen dock skyldig att beakta såväl allmänna som enskilda intressen (se 2 kap. 1 §). Bland de skilda hänsyn som ska tas kan följande nämnas. Mark- och vattenområden ska användas för det eller de ändamål som de är bäst lämpade för och företräde ska ges åt sådan användning som från allmän synpunkt medför en god hushållning (se 2 kap. 2 §). Bebyggelse och byggnadsverk ska utformas och placeras på ett sätt som är lämpligt med hänsyn till stads- och landskapsbilden, natur- och kulturvärdena på platsen och intresset av en god helhetsverkan (se 2 kap. 6 § första stycket 1). Planläggning får inte ske så att den avsedda användningen eller byggnadsverket kan medföra en sådan påverkan på omgivningen som innebär en fara för människors hälsa och säkerhet eller betydande olägenhet på annat sätt (se 2 kap. 9 §).

10. En särskild form av planläggning utgör upprättandet av detaljplaner. Förekomsten av en detaljplan utgör i viss utsträckning en rättslig förutsättning

för bl.a. nya byggnadsverk (se 4 kap. 2 §). Lagen reglerar utförligt hur en detaljplan ska tas fram (se 5 kap.). Genom detaljplanen får kommunen en möjlighet att reglera markanvändningen. Men planprocessen syftar också till att åstadkomma en lokal förankring av markanvändningen bland dem som berörs (jfr prop. 1985/86:1 s. 79).

11. En detaljplan gäller till dess att den ändras eller upphävs. I detaljplanen ska emellertid bestämmas en viss genomförandetid, mellan fem och femton år. Under genomförandetiden får planen inte ändras eller upphävas, om någon berörd fastighetsägare motsätter sig det. (Se 4 kap. 21, 38 och 39 §§.)

12. Plan- och bygglagen innehåller också bestämmelser om när det krävs bygglov. Bland annat fordras, som huvudregel, bygglov för att uppföra en ny byggnad (se 9 kap. 2 § första stycket 1). Lagen kompletteras av ytterligare bestämmelser i plan- och byggförordningen (2011:338). Av 6 kap. 1 § 5 i förordningen framgår att det krävs bygglov för att uppföra radio- eller telemaster eller torn.

13. I 9 kap. 30 § plan- och bygglagen anges när bygglov *ska* ges inom detaljpanelagt område. En av flera nödvändiga förutsättningar för detta är, enligt första stycket 2, att åtgärden inte strider mot detaljplanen. En annan är, enligt första stycket 4, att åtgärden uppfyller de krav som anges i bl.a. 2 kap. 6 § första stycket 1 och 9 §.

14. Av 9 kap. 31 b och 31 c §§ framgår att bygglov under vissa förutsättningar *får* ges, trots att åtgärden avviker från detaljplanen. Så är fallet, om avvikelsen är förenlig med detaljplanens syfte och den dessutom (1) är liten eller (2) av begränsad omfattning och nödvändig för att området ska kunna användas eller bebyggas på ett ändamålsenligt sätt (se 31 b §). Efter genomförandetidens slut får bygglov också ges om åtgärden (1) är förenlig med detaljplanens syfte och tillgodoser ett angeläget gemensamt behov eller ett allmänt intresse eller (2) innebär en sådan annan användning av mark eller

vatten som utgör ett lämpligt komplement till den användning som har bestämts i detaljplanen (se 31 c §).

Närmare om villkoren för bygglov enligt 9 kap. 31 b och 31 c §§ plan- och bygglagen

”Förenlig med planens syfte” (31 b och 31 c §§)

15. Såväl 9 kap. 31 b § som 31 c § 1 plan- och bygglagen förutsätter att åtgärden är förenlig med planens syfte. Vad som utgör planens syfte ska, enligt 4 kap. 33 §, anges i planbeskrivningen. Beskrivningen är därmed ett viktigt underlag för tolkningen av planens innebörd. Ett uttalat syfte måste alltid beaktas. Men även det som därutöver anges i planbeskrivningen, liksom sådana underförstådda syften som följer av enskilda planbestämmelser eller planens utformning i övrigt, har betydelse. Bedömningen måste göras utifrån vad som framstår som planens övergripande syfte. (Se prop. 1985/86:1 s. 618, prop. 1989/90:37 s. 56 och prop. 2013/14:126 s. 179.)

”Liten avvikelse” (31 b §)

16. Vid tillämpningen av 9 kap. 31 b § plan- och bygglagen får det betydelse om avvikelsen från detaljplanen är liten. I förarbetena till 1987 års plan- och bygglag – där det i motsvarande bestämmelse talades om ”mindre avvikelse” – angavs att en mindre avvikelse kunde vara att placera en byggnad någon meter in på punktprickad mark, att överskrida högsta tillåtna byggnadshöjd av byggnadstekniska skäl eller att överskrida tillåten byggnadsarea för att uppnå en bättre planlösning (se prop. 1985/86:1 s. 714). Bedömningen av vad som utgör en liten avvikelse måste göras mot bakgrund av samtliga omständigheter i det enskilda fallet. Det räcker alltså inte att se till avvikelsens storlek i absoluta mått och tal. Också avvikelsens effekter i olika hänseenden har betydelse. Om tillåtandet av en i och för sig begränsad avvikelse skulle kunna

få prejudicerande betydelse i andra bygglovsärenden, kan det medföra att avvikelserna inte anses som liten. (Jfr RÅ 1990 ref 53 II.)

17. Regeringsrätten prövade i rättsfallet RÅ 2002 ref 63 om bygglov kunde ges för en mobilmast och två teknikbodar i ett område som enligt detaljplanen var parkmark. Åtgärden ansågs ha ett allmännyttigt ändamål. Mastens inverkan på parkområdet och dess synlighet för boende och andra föranledde emellertid att avvikelserna från planen inte kunde anses som en mindre avvikelse. Bygglov gavs därför inte. Vid bedömningen av om en åtgärd utgör en liten avvikelse saknar det alltså betydelse huruvida åtgärden tillgodoser ett allmännyttigt ändamål.

Begränsade åtgärder som är nödvändiga för en ändamålsenlig användning eller bebyggelse av området (31 b §)

18. Enligt 9 kap. 31 b § 2 plan- och bygglagen kan även en åtgärd som inte utgör en liten avvikelse godtas, om den är av begränsad omfattning och nödvändig för att ett område ska kunna användas eller bebyggas på ett ändamålsenligt sätt. När denna bestämmelse tillkom, motiverades den med att det borde vara möjligt att åstadkomma avvikelser som är nödvändiga för att tillgodose behov som inte förutsågs när detaljplanen utformades, under förutsättning att behoven framstår som angelägna från allmän synpunkt. Som exempel nämndes anläggandet av en mindre transformatorstation på mark som enligt planen inte får bebyggas, i syfte att den bebyggelse som anges i planen ska kunna försörjas med el. Enligt regeringen var bestämmelsen avsedd för fall där avvikelserna är nödvändiga för att kompensera för brister i detaljplanen. Det förutsattes ett nära samband mellan den markanvändning som planen anger och den åtgärd som bedöms vara nödvändig. Det uttalades att bestämmelsen i första hand är avsedd att öppna för avvikelser från de frivilliga bestämmelser som reglerar placering, utformning och utförande av byggnadsverk. Endast undantagsvis borde annan markanvändning kunna godtas. (Se prop. 2013/14:126 s. 179 f. och 309.)

19. Bestämmelsen i 31 b § 2 är tillämplig på åtgärder som typiskt sett syftar till att uppfylla miljö- eller byggrättsliga krav eller till att tillgodose specifika behov som är oundgängliga i dagens samhälle. Även uppförandet av teknisk utrustning för elektronisk kommunikation kan omfattas av bestämmelsen. Det förutsätter dock att utrustningen är av begränsad omfattning och nödvändig för att det planlagda området ska kunna användas på i huvudsak det sätt som planen anvisar.

”Angeläget gemensamt behov” och ”allmänt intresse” (31 c §)

20. I förarbetena till 9 kap. 31 c § plan- och bygglagen konstaterade regeringen att kommunala planer ofta innehåller inaktuella och i vissa fall även direkt föråldrade bestämmelser. Sådana planbestämmelser borde inte få hindra önskvärda förtätningar och kompletteringar. Vid genomförandetidens utgång hade det, enligt regeringen, gått så lång tid från det att planen antogs att det inte fanns skäl att tro att avvikelser från planen skulle kunna undergräva förtroendet för planeringen och de demokratiska processerna. När genomförandetiden hade gått ut, borde därför utrymmet för avvikelser i förhållande till vad som angetts i detaljplanen allmänt sett vara större. (Se prop. 2013/14:126 s.181 ff. och 309 f.)

21. Av förarbetena framgår att paragrafen är avsedd att kunna åsidosätta såväl i detaljplanen förekommande användningsbestämmelser som egenskapsbestämmelser (dvs. bestämmelser som reglerar placering, utformning eller utförande av bebyggelse). Enligt regeringen är det dock, generellt sett, ofta lämpligare att tillåta avvikelser från egenskapsbestämmelser och det borde endast undantagsvis komma i fråga att tillåta åtgärder som helt och hållet strider mot användningsbestämmelser eller som väsentligt överskrider s.k. byggrättsgrundande bestämmelser. Om planens användningsbestämmelser uppenbart har förlorat i aktualitet, t.ex. när det gäller olika typer av markreservat för ledningar i äldre detaljplaner, borde dock även avvikelser från sådana bestämmelser kunna medges. (Se a. prop. s. 182.)

22. I förevarande mål är endast punkten 1 i 31 c § av betydelse. Den punkten förutsätter, utöver att den sökta åtgärden är förenlig med detaljplanens syfte, att åtgärden tillgodoser ett angeläget gemensamt behov eller ett allmänt intresse.

23. Att en åtgärd ”tillgodoser ett angeläget gemensamt behov” innebär att det ska vara väsentligt för flera människor att den kommer till stånd. Så kan vara fallet om åtgärden är till nytta för merparten av dem som bor i ett flerbostadshus, t.ex. uppförandet av en komplementbyggnad för förvaring av cyklar eller en ny tvättstuga. Bestämmelsen kan också tillämpas om åtgärden avser att tillgodose ett angeläget behov som är gemensamt för de boende i flera en- eller tvåbostadshus, exempelvis uppförandet av förråd eller garage som är avsedda att användas av de boende gemensamt. (Se a. prop. s. 182 f. och 309 f.)

24. Även uppförandet av teknisk utrustning för elektronisk kommunikation kan omfattas av bestämmelsen. Detta förutsätter emellertid att behovet är gemensamt för ett flertal av dem som bor eller annars vistas på området samt att behovet också är angeläget. Så kan exempelvis vara fallet om tillgången till bredband är bristfällig för flera av bostadsfastigheterna.

25. I uttrycket ”tillgodoser ett allmänt intresse” ligger att åtgärden ska vara till nytta för samhället eller för en bredare allmänhet. I förarbetena nämns några exempel: väderskydd vid hållplatser, kiosker, toaletter, små förråd och transformatorstationer (se a. prop. s. 310). Förarbetena tar inte upp anläggningar för trådlös telekommunikation men sådana anläggningar får normalt ändå anses tillgodose ett allmänt intresse (jfr RÅ 2010 ref 62).

Den kompletterande lämplighetsbedömningen (31 b och 31 c §§)

26. Det förhållandet att en planstridig åtgärd uppfyller de kriterier som anges i 9 kap. 31 b eller 31 c § plan- och bygglagen innebär att bygglov får

ges, men innebär inte att bygglov ska ges. Av paragraferna följer alltså inte någon generell rätt för sökanden att under de i paragraferna angivna förutsättningarna erhålla bygglov. En åtgärd som i och för sig uppfyller dessa förutsättningar kan vara olämplig av andra skäl och byggnadsnämnden och överinstanserna har ett utrymme för att ändå avslå ansökan (se a. prop. s. 185). En tillämpning av 31 b eller 31 c § förutsätter alltså en kompletterande lämplighetsbedömning. Denna bedömning är delvis av diskretionärt slag men måste göras på objektiva grunder (se Carl-Otto Lindberg, Mindre avvikelser från detaljplan, Förvaltningsrättslig tidskrift 2003, s. 77 ff.).

27. Om de grundläggande förutsättningarna för bygglov enligt 9 kap. 30 § första stycket 1 och 4 inte är uppfyllda, däribland att åtgärden är förenlig med 2 kap. 6 § första stycket 1 och 9 § plan- och bygglagen, kan bygglov inte ges. Någon kompletterande lämplighetsbedömning aktualiseras då inte.

28. Vid lämplighetsbedömningen enligt punkten 26 måste skilda intressen vägas mot varandra. Eftersom den sökta åtgärden normalt inte har prövats i samband med detaljplaneläggningen, har det vanligen inte skett någon avvägning mellan skälen för åtgärden och de övriga intressen som enligt 2 kap. ska tillgodoses vid planläggning, t.ex. intresset av god hushållning (jfr 2 §). Vid lämplighetsbedömningen är det därför nödvändigt att väga det intresse som talar för bygglov – t.ex. ett allmänintresse av det slag som avses i 9 kap. 31 c § plan- och bygglagen – mot de övriga hänsyn som ska tas enligt 2 kap., t.ex. skilda slag av miljöintressen. Det är givet att det då också kan bli nödvändigt att bedöma styrkan av det intresse som motiverar åtgärden. När den bedömningen görs, kan det ha betydelse om syftet med åtgärden skulle kunna tillgodoses på något annat sätt, t.ex. genom att åtgärden vidtas på en annan plats. Det medför att sökanden i det enskilda fallet kan ha anledning att presentera utredning om alternativa placeringar.

29. Det är kommunen som ansvarar för planläggningen av mark och vatten. Planprocessen är avsedd att garantera såväl ett kommunalt inflytande som ett medborgarinflytande. Genom den koppling mellan detaljplan och bygglov som gäller enligt 9 kap. 30 § plan- och bygglagen får detta inflytande normalt genomslag även i bygglovsärenden. Det finns ingenting i förarbetena som tyder på att lagstiftaren genom undantagsbestämmelserna i 9 kap. 31 b eller 31 c § har avsett att begränsa det kommunala inflytandet över mark- och vattenanvändningen. Huvudsyftet synes snarare ha varit att bespara kommunen och övriga berörda det merarbete som en planändring skulle medföra (se prop. 1985/86:1 s. 714 och prop. 2013/14:126 s. 178 f.).

30. Vid lämplighetsbedömningen bör det därför tas hänsyn även till det kommunala intresset av att bygglov inte beviljas i strid med en plan som kommunen vill hålla fast vid och till att det kommunala inflytandet över markanvändningen inte får urholkas. Kommunen måste visserligen tillämpa 9 kap. 31 b och 31 c §§ sakligt och opartiskt och bör inte tillerkännas någon vetorätt när frågan prövas i högre instans. Om kommunen motsätter sig en åtgärd och anför beaktansvärda och legitima skäl för detta, bör emellertid kommunens uppfattning ges särskild vikt, i synnerhet om den sökta åtgärden är av mera betydande slag. Ett sådant beaktansvärt skäl kan vara att åtgärden enligt kommunen bör avvakta en förestående planprocess eller att åtgärden skulle komma i konflikt med någon annan av kommunen planerad åtgärd. Ett annat skäl kan vara att kommunen önskar vara lyhörd i förhållande till en betydande lokal opinion.

Bedömningen i detta fall

31. Den sökta åtgärden innebär att det på en plats som enligt detaljplanen ska utgöra naturmark ska uppföras ett 36 meter högt fackverkstorn och en teknikbod. Högsta domstolen delar Mark- och miljööverdomstolens uppfattning att åtgärden därigenom strider mot detaljplanen.

32. Av utredningen framgår att det övergripande syftet med detaljplanen är att skapa goda förutsättningar för boende. Tillgången till ett gott trådlöst telekommunikationsnät är av stor betydelse för ett bostadsområdes funktion. Det finns inte anledning anta annat än att den aktuella åtgärden skulle förbättra förutsättningarna för trådlös telekommunikation på det område som omfattas av planen. Den aktuella åtgärden får därmed anses förenlig med planens syfte (jfr p. 15).

33. Åtgärden avser uppförandet av en förhållandevis stor anläggning på mark som enligt planen inte ska bebyggas. Det saknas allt samband mellan å ena sidan anläggningen och å andra sidan det rekreativändamål som marken får anses ha enligt planen. Avvikelsen från planen kan därmed inte anses som liten (jfr p. 16 och 17).

34. Det är inte heller fråga om en sådan åtgärd som avses i 9 kap. 31 b § 2 plan- och bygglagen, dvs. en åtgärd som är av begränsad omfattning och nödvändig för att området ska kunna användas och bebyggas på ett ändamålsenligt sätt (jfr p. 18 och 19).

35. Flera fastighetsägare som har yttrat sig i Högsta domstolen har hävdad att det redan finns tillfredsställande trådlös telekommunikation inom området. Särskilt mot den bakgrunden kan bolaget inte anses ha visat att den sökta åtgärden tillgodoser ett angeläget gemensamt behov för dem som bor eller annars vistas på området (jfr p. 23 och 24).

36. Utbyggnaden av ett nät för trådlös telekommunikation måste anses som ett betydande allmänintresse. Den sökta åtgärden är därmed betingad av ett sådant allmänt intresse som i och för sig kan föranleda en tillämpning av 9 kap. 31 c § 1 plan- och bygglagen (jfr p. 25).

37. Det finns, såvitt framkommit, inte något hinder mot bygglov enligt 9 kap. 30 § första stycket 1 och 4 plan- och bygglagen (jfr p. 27).

38. Vid den kompletterande lämplighetsbedömning som därefter ska göras vid en tillämpning av 9 kap. 31 c § kan det först konstateras att åtgärden inte kan anses oförenlig med de övriga allmänna och enskilda intressen som avses i 2 kap. plan- och bygglagen. Det allmänintresse som talar för åtgärden måste emellertid vägas mot motstående intressen, inklusive intresset av att det kommunala inflytandet över markanvändningen kan vidmakthållas i rimlig utsträckning (jfr p. 28–30).

39. Bolaget har lämnat förhållandevis utförliga uppgifter om varför tornet och teknikboden behöver byggas just på den aktuella platsen, och intresset av att bygglov ges framstår mot den bakgrunden som förhållandevis starkt. Kommunen har emellertid som skäl för att motsätta sig åtgärden angett att den valda placeringen och utformningen av anläggningen innebär en betydande olägenhet för de närboendes nyttjande av området. Dessa skäl framstår, i ljuset av åtgärdens omfattning och inverkan på förhållandena för ett inte obetydligt antal kommuninvånare, som beaktansvärda och legitima. Bygglov bör med hänsyn till detta inte beviljas.

40. Överklagandet ska därför avslås.

I avgörandet har deltagit: justitieråden Gudmund Toijer, Johnny Herre, Agneta Bäcklund, Sten Andersson (referent) och Cecilia Renfors
Föredragande justitiesekreterare: Henrik Jonsson

**BILAGA TILL
DOM**
2020-10-22

Mål nr Ö 435-20

Motparter

2. IA

3. LA

4. PA

5. DB

6. MB

7. EB

8. MBa

9. MBN

10. BB

11. IB

12. KB

Dok.Id 189377

HÖGSTA DOMSTOLEN	Postadress	Telefon 08-561 666 00	Expeditionstid
Riddarhustorget 8	Box 2066	Telefax -	08:45–12:00
	103 12 Stockholm	E-post:	13:15–15:00
		hogsta.domstolen@dom.se	
		www.hogstadamstolen.se	

13. SBB

14. IB

15. PB

16. OB

17. GBR

18. AC

19. CC

20. CM

21. GDK

22. GD

23. OD

24. ODu

25. SD

26. Dödsboet efter LE

27. Dödsboet efter SH

28. EE

29. RE

30. SE

31. AE

32. JE

33. AEk

34. LE

35. OE

36. AE

37. REk

38. CE

39. LEr

40. SE

41. Eskilstorps och Hemmeslövs Vägförening

42. AF

43. IF

44. MF

45. LG

46. AG

47. TG

48. AH

49. RH

50. SH

51. TH

52. AHe

53. AgH

54. PH

55. UH

56. SHj

57. CH

58. MH

59. AMH

60. GH

61. CEH

62. LH

63. SiH

64. UBH

65. BI

66. JI

67. PJ

68. AJ

69. DJ

70. JEJ

71. PJ

72. VJ

73. PJo

74. ÅJ

75. AJö

76. NJ

77. SJ

78. AK

79. OK

80. RK

81. PK

82. IK

83. InK

84. KK

85. KKr

86. CK

87. LL

88. SL

89. KL

90. LaL

91. LLi

92. UL

93. AL

94. ML

95. KL

96. BL

97. CL

98. BML

99. AN

100. JN

101. SN

102. HN

103. CO

104. KO

105. MO

106. BO

107. ILO

108. IO

109. SAO

110. AO

111. SO

112. HP

113. UP

114. BP

115. BeP

116. JP

117. AP

118. JP

119. JPh

120. SPA

121. LP

122. UP

123. BP

124. EP

125. LER

126. BR

127. BLRS

128. MR

129. MaR

130. BS

131. ES

132. ILS

133. BSx

134. BSk

135. MS

136. ACS

137. KS

138. BeS

139. LS

140. JS

141. KS

142. LaS

143. AS

144. ES

145. MS

146. PS

147. IS

148. JSu

149. JSx

150. VS

151. AS

152. BSv

153. FS

154. LSx

155. MS

156. SIS

157. KT

158. TV

159. HW

160. NW

161. JW

162. LW